

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl soudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M., ve věci

žalobce:

bytem

zastoupen advokátkou Mgr. Kateřinou Staňkovou
sídlem Komenského 939/21a, Jablonec nad Nisou

proti

žalovanému: **Český rybářský svaz, z.s., místní organizace Jablonec nad Nisou**
sídlem K Rybárně 3, Jablonec nad Nisou

o žalobě proti rozhodnutí výboru žalovaného ze dne 2. 7. 2018,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí výboru Českého rybářského svazu, z.s., místní organizace Jablonec nad Nisou ze dne 2. 7. 2018, se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Dozorčí komise žalovaného rozhodnutím ze dne 14. 5. 2018 žalobci odňala zadrženou povolenku k rybolovu. V odůvodnění rozhodnutí označila řízení jako kárné a žalobce jako přestupce. Z oznámení o přestupku rybářské stráže dovodila, že dne 8. 4. 2018 v 8:15 hod., na mimopstruhovém revíru č. 451 033, písňík , žalobce jako osoba provádějící lov nebyl přítomen u prutů, čímž porušil § 14 odst. 5 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 197/2004 Sb., k provedení zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážce, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rybářství“). Dozorčí komise žalovaného

konstatovala, že s žalobcem bylo vedeno kárné řízení již v roce 2016, kdy mu byl uložen trest odnětí povolenky na dobu tří měsíců. Dozorčí komise proto rozhodla o odnětí zadržené povolenky k rybolovu dle § 5 odst. 1 písm. b) stanov Českého rybářského svazu, z. s. (dále také jen „stanovy“).

2. Výbor žalovaného rozhodnutím ze dne 2. 7. 2018 k odvolání žalobce potvrdil rozhodnutí dozorčí komise žalovaného ze dne 14. 5. 2018. V odůvodnění tohoto rozhodnutí výbor žalovaného uvedl, že při svém rozhodnutí vycházel také ze zjištění člena rybářské stráže pana [REDAKCE] na mimopstruhovém revíru č. 451 033, fotodokumentace pořízené na místě přestupku a přestupkové historie žalobce.
3. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí výboru žalovaného ze dne 2. 7. 2018 i jemu předcházejícího rozhodnutí dozorčí komise žalovaného ze dne 14. 5. 2018. Namítal, že obě rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, neboť neuvádějí ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), na jejichž základě byla vydána, ve věci nebylo vedeno správní řízení a žalobce nebyl seznámen s podklady rozhodnutí. Výše uvedené činí dle žalobce obě rozhodnutí nezákonnými a nicotnými. Žalobce nesouhlasil s rozhodnutími ani po stránce věcné a poukazoval také na skutečnost, že byl za totožné jednání příkazem Magistrátu města Pardubic ze dne 17. 5. 2018, č. j. OŽP/P-10/18/7, uznán vinným z přestupku dle § 30 odst. 1 písm. f) zákona o rybářství. Dle žalobce došlo k porušení zásady *ne bis in idem*.
4. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že je pobočným spolkem Českého rybářského svazu, zapsaného spolku ve smyslu § 228 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Napadené rozhodnutí vydal výbor žalovaného jako kárný orgán druhého stupně podle § 9 odst. 6 stanov, nikoliv jako správní orgán podle § 1 odst. 1 správního řádu. Žalovaný navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí potvrdil.
5. Dle krajského soudu je zjevné, že orgány žalovaného postupovaly způsobem, který pro ukládání kárných opatření upravují stanovy Českého rybářského svazu, z. s. Podle § 5 odst. 1 stanov může kárný orgán uložit řádným členům Českého rybářského svazu, z. s., kárné opatření za zaviněné nesplnění členských povinností. Přitom kárným orgánem prvního stupně je podle § 5 odst. 6 stanov dozorčí komise místní organizace a o odvolání proti rozhodnutí kárného orgánu prvního stupně rozhoduje podle § 5 odst. 8 stanov výbor místní organizace. Podle § 4 odst. 2 písm. a) stanov je základní povinností člena dodržovat tyto stanovy, jednací řád, obecně závazné právní předpisy o rybářství a o ochraně přírody, jakož i bližší podmínky výkonu rybářského práva (rybářské řády) a rozhodnutí orgánů Českého rybářského svazu, z. s. Podle § 5 odst. 1 písm. bb) stanov mezi kárná opatření patří odnětí povolenky k rybolovu. V posuzované věci tedy rozhodovaly kárné orgány žalovaného. To, že posuzovaly, zda žalobce zaviněně porušil právní předpisy, přitom odpovídá vymezení kárného jednání podle § 5 odst. 1 ve spojení s § 4 odst. 2 písm. a) stanov.

6. Orgány žalovaného odebraly žalobci povolenku k lovu, tedy ve smyslu § 2 písm. m) rybářského zákona doklad opravňující fyzickou osobu k lovu ryb nebo vodních organizmů v příslušném rybářském revíru. Krajský soud v této souvislosti zdůrazňuje, že vlastnosti povolenky k lovu nelze zaměňovat s vlastnostmi rybářského lístku. Povolenku k lovu podle § 13 odst. 9 rybářského zákona pro dané rybářské revíry vydávají uživatelé rybářských revírů, tedy držitelé veřejnoprávního povolení podle § 6 rybářského zákona. Uživatel rybářského revíru však povolenkou k lovu neposkytuje třetím osobám veřejné subjektivní právo, nýbrž pouze soukromé subjektivní právo přisvojovat si za stanovených podmínek ryby nebo vodní organizmy v příslušném rybářském revíru. Ostatně, Ústavní soud v nálezu ze dne 20. 2. 2001, sp. zn. II. ÚS 452/98, v obdobné věci uvedl, že *„otázkou možnosti zrušit ústavní stížností rovněž napadená rozhodnutí Myslivecké jednoty Z. [pozn. Nejvyššího správního soudu: mimo jiné i rozhodnutí o pozbytí platnosti povolenky k lovu v honitbě] se Ústavní soud nezabýval, neboť toto rozhodnutí není v rámci jeho přezkumné pravomoci, když nejde o rozhodnutí vydaná v oblasti výkonu veřejné správy, a Myslivecká jednota Z. při tomto svém rozhodování nevystupovala jako orgán veřejné moci ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona o Ústavním soudu“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2017, č. j. 4 As 25/2017 - 17).
7. Pro úplnost soud dodává, že skutečnost, že žalobce svým jednáním mohl naplnit některou ze skutkových podstat přestupku podle § 30 zákona o rybářství, neznamená, že jej za stejné jednání, avšak ve sféře soukromého práva nemůže postihnout také žalovaný.
8. Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže se žalobce popř. navrhovatel domáhá rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení.
9. Na základě výše uvedených skutečností soud uzavírá, že k jednání o žalobcově žalobě zdejší krajský soud ve správním soudnictví nemá pravomoc, když z podstaty věci je vyloučeno poskytnutí případné ochrany v rámci správního soudnictví jiným než veřejným subjektivním právům některému z účastníků předmětného sporu, neboť toto je úkolem občanskoprávních soudů.
10. Krajský soud proto odmítl žalobu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. a poučil žalobce o možnosti podat žalobu k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
12. V souladu s § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud žalobci vrací zaplacený soudní poplatek.
13. K rozhodnutí ve věci nebyl soud povinen nařídít ústní jednání v souladu s § 49 odst. 1 s. ř. s., neboť nejde o projednání věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Žalobce může ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu k místně příslušnému okresnímu soudu, který je věcně příslušný rozhodnout jeho soukromoprávní spor (§ 46 odst. 2 s. ř. s.).

Liberec 4. července 2019

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
soudkyně